

saa fanatisk Tilhænger af Ærlighed — det ved vi alle, og vi ved ogsaa, at han afskyr Reklame og naturligvis navnlig falsk Reklame —, og hvis Ministeren ikke har skaffet nye Indtægter, og hvis han ikke har forringet Udgifterne med i hvert Fald de omtalte 11 Mill. Kr. og de 5 Mill. Kr., som gik i Sveskerne, om jeg saa maa sige, hvorledes forklares det saa, at det er dette udmærkede Ministerium, som har tilvejebragt Balancen? Naar dette omtales paa Vælgermøder, har man Indtryk af, at der ligger et ikke blot anstrengt, men ogsaa maalbevidst og særdeles dygtigt Arbejde bagved, og da nu maalbevidst og dygtigt Arbejde altid fortjener sin Anerkendelse, saa bør det frem for Dagens Lys. Lad os alle se det klart, vi ønsker intet hellere.

Med Hensyn til Nedbringelsen af Statsgælden, 59 Mill. Kr., spørger jeg Ministeren: Er Forholdet ikke det, at de 35 Mill. Kr. heraf hidrører fra Konverteringen af det amerikanske Laan, og at de 23 Mill. Kr. hidrører fra Valutaydelsen? Og saa spørger jeg atter: Hvilken er da dette udmærkede Ministeriums store Fortjeneste af de 35 Mill. Kr., der hidrører fra Konverteringen? Og jeg spørger videre: Hører der nogen særlig finansteknisk Begavelse, for ikke at tale om Genialitet, til at afbetale Statsgæld med særlig dertil udskrevne Skatter? Jeg forstaaer jo nok, at der for saa vidt har været Tale om noget, som har Krav paa Anerkendelse, nemlig at Ministeren har overvundet sig selv — og vi ved jo alle, hvor stor den er, som overvinder sig selv —, idet han gik med til at paalægge ekstraordinært 20 Mill. Kr. indirekte Afgifter. Her er selvfølgelig Tale om noget, som har i høj Grad Krav paa Anerkendelse. Ministeren har jo derved naaet det virkelig bemærkelsesværdige at være den Minister, som har foreslaaet de forholdsvis højeste Toldsatser her i Landet, og af en fanatisk Frihandelstilhænger at være betyder dette jo ikke noget ringe. Altsaa, hvis disse Tal er rigtige, er der ad normal Vej, om jeg saa maa sige, i dette Aar afbetalt 1 Mill. Kr. paa Statsgælden, og jeg maa sige, at dette Tal synes mig ikke at være af nogen særlig imponerende Beskaffenhed.

Ministeriet og dets Tilhængere ude paa Vælgermøderne plejer jo i øvrigt at rose sig af, at dette Ministerium driver ikke Laane-

politik. Deroverfor vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det hjemlige Laanemarked jo faktisk i høj Grad er belempret med et Materiale af Obligationer, et meget betydeligt Materiale, der hidrører fra Regeringsforanstaltninger, som paa denne Maade finansieres. Der er Grund til at fremhæve dette, fordi det jo har en saa stor og skæbnesvanger Betydning for en saa overordentlig vigtig Ting som Byggevirksomheden, at Obligationsskurserne gennem dette store Udbud stadig trykkes ned. Det er jo meget betegnende, at man nu er naaet saa vidt i Retning af Overmættelse af det hjemlige Marked, at man har truffet en Overenskomst, som i øvrigt kan være meget fortræffelig, om Afsættelse af 15 Mill. Kr.s Statsobligationsobligationer i Udlandet.

Finansministeren sagde i sin Tale, Spalte 30, at han forstod slet ikke denne Tale om, at de direkte Skatter kunde genere Erhvervene. De direkte Skatter, siger Ministeren, betales jo af Overskuddet, hvorledes kan saa disse Skatter paavirke Overskuddet? Naar man først udregner dem, efter at Overskuddet er der, hvorledes er det saa muligt, at Skatten kan paavirke Overskuddet? Ja, det er jo ganske klart, at den Mulighed foreligger ikke, naar man tager det enkelte Aar, men er det ikke nogen Sinde faldet Ministeren ind at se paa flere Aar i Træk? Saa er det nemlig ikke saa svært at forstaa, hvorledes de høje direkte Skatter kan paavirke Overskuddet af en Virksomhed og paavirke den hele Virksomhed paa skæbnesvanger Maade. Jeg talte en Gang med en stor Forretningsmand, som havde en meget stor Virksomhed, en Handelsvirksomhed, og som havde været udsat for meget betydelige Konjunktursvingninger i forskellig Retning i Løbet af 4 Aar. Han fortalte mig, at naar han samlede sin Indtægt for disse 4 Aar, hvoraf det første og det tredje havde givet stort Overskud, det andet og det fjerde stort Underskud, havde han et samlet Overskud af, jeg tror, han sagde ca. 50 000 Kr., og han havde betalt 1000 Kr. mere i Skat. Saaledes er altsaa Skattelovene indrettet, og det haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil kunne forstaa, at den Forretningsmand, der rammes af en saadan Skattebetaling, har i disse 4 Aar intet som helst Overskud, skønt hans Skat altid beregnes af det Overskud, han